

PROLOOG

‘Mamááá!’ Met zijn vuistjes bonst Tom op de deur van het toilet. ‘Mamááá!’

Inge probeert haar pantalon op te trekken, maar haar zwangere buik zit in de weg.

Boem, boem! Hij blijft op de deur bonken. Verdorie. Ze baalt ervan dat ze Lotte een vrije dag heeft gegeven.

‘Mark!’

Hij reageert niet, terwijl ze toch zeker weet dat hij haar kan horen. ‘Mark!’ roept ze, ditmaal harder.

‘Ja?’ klinkt het vanuit de studeerkamer. Zelfs op de verjaardag van zijn eigen zoon is hij nog aan het werk. Of misschien ook niet. Eigenlijk heeft ze geen idee van wat hij daar uitvoert. Voor hetzelfde geld zit hij met een cognacje in zijn hand en zijn voeten op het bureau naar extreme internetporno te kijken.

‘Wil jij Tom even pakken?! Ik zit op het toilet!’ gilt ze.

‘Hij roept toch echt om jou, niet om mij!’ gilt Mark terug.

Ze hijst zichzelf overeind, sjort haar zwangerschapspantalon omhoog en zwiept de deur open. Daar staat Tom, met een grote grijns op zijn gezicht. Hij draait zich om en rent naar de woonkamer om botsinkje te spelen met zijn brandweerauto en een ten dode opgeschreven legopoppetje.

De bel gaat. 'Jeeeeej!'

Tom rent naar de deur, maar Inge is nog niet klaar; ze heeft haar hoge hakken nog niet aan. Het is ontzettend onpraktisch met die dikke buik, maar het is de enige manier om zich nog een beetje vrouwelijk te voelen, ondanks de lekkende borsten, spontane incontinentie en explosieve gewichtstoename.

Ze rent naar de slaapkamer, schiet in haar stiletto's en hoort nog net hoe Mark de deur opendoet en de gasten welkom heet. 'Gefeliciteerd met de verjaardag van je zoon!' hoort ze Irma Henderson roepen. En dan: 'Waar is Inge?'

'O, die is boven even aan het uitrusten, denk ik.'

Uitrusten, zegt-ie! Ze heeft niet meer uitgerust sinds de geboorte van Tom, nu precies drie jaar geleden. Even overweegt ze om de studeerkamer in de fik te steken, zodra de gasten weg zijn. Zo elegant mogelijk loopt ze op haar stiletto's de trap af. Irma staat midden in de woonkamer met een enorm cadeau in haar armen. Toms ogen puilen uit van opwinding.

'Hi,' kirt Irma met een lange uithaal. Dan loopt ze op Inge af en geeft haar drie luchtzoenen.

'Je ziet er fantastisch uit,' zegt ze, terwijl ze naar Inge's dikke buik kijkt.

'Dank je. Jij ook.'

Inge meent het. Irma ziet er altijd geweldig uit, met haar felrode lippenstift die verdomme nooit uitloopt,

haar blonde krullen en haar Valentinojurken. Hoe ze die schoonhoudt met twee kleuters in huis, is Inge een raadsel. Zelf loopt ze altijd rond met op haar mouw afgeveegde snottebellen en chocopasta.

Bij de deur staat Mark zo onopvallend mogelijk naar Irma's kont te loeren.

‘En dit is voor de jarige job.’

Irma zet het cadeau voor Tom op de grond, die als een maniak het papier begint los te scheuren. Het is een gevechtsvliegtuig.

Viktor en Rolf komen erbij zitten om het ding te bewonderen. Inge heet de andere gasten welkom en wil net naar de keuken lopen als Mark haar tegenhoudt en luid roept: ‘Ik haal de taart wel, schat. Jij hoeft niet alles te doen. Ga maar zitten, dan snij ik een punt voor je af.’

Er gaat een golf van vertedering door de kamer.

Irma tikt haar op de schouder. ‘Wat fijn dat hij zo betrokken is, dat je niet alles alleen hoeft te doen. Daar kan mijn man nog een voorbeeld aan nemen.’

Inge dwingt zichzelf te glimlachen.

HOOFDSTUK 1

‘Shit!’ Inge deinst achteruit, maar het is te laat.

Baby Kevin lanceert de inhoud van zijn maag met kracht over haar beige mantelpakje. De vergadering begint nota bene over veertig minuten, waarvan ze er minstens dertig nodig heeft om naar kantoor te rijden. Zijn onderlipje begint te trillen.

Snel overhandigt ze hem aan Lotte. ‘Ik ben blij dat ik weer naar mijn werk kan.’

Ze heeft de woorden nog niet uitgesproken of ze heeft er al spijt van. Niet omdat ze het niet meent, maar juist omdat ze het wel meent. Ze leest haar oordeel over zichzelf terug in Lottes ogen: slechte moeder.

‘Zo bedoelde ik het niet. Ik hou van hem, maar soms...’ stamelt Inge, terwijl ze zich afvraagt waarom ze zich staat te verantwoorden tegenover haar twintigjarige nanny.

‘Ik begrijp het. Ga maar, ik verschoon hem wel.’ ‘Ja, maar wie verschoont mij?’

Ze kan twee dingen doen. Ze kan naar boven rennen om een nieuw pak aan te trekken en te laat komen, of ze kan op het toilet op kantoor proberen te redden wat er te redden valt. Ze kiest voor het laatste.

Met wat toiletpapier probeert ze de spuugvlek uit haar colbert te boenen. Het lijkt wel of er meer uit die baby

komt dan dat erin gaat. Ze wringt zich in een bocht en wrijft met de natte prop papier over haar rug. Dan kijkt ze in de spiegel. De spuugvlek heeft plaatsgemaakt voor een natte plek die heel haar schouder bedekt.

Zo kan ze zich niet vertonen. In paniek kijkt ze om zich heen. De handdroger! Met haar schouder onder de droger klapt ze haar zakspiegeltje open en smeert snel nog wat camouflage onder haar ogen en mascara op haar wimpers.

Carla, een collega, komt het toilet binnen gelopen en...